

పరవాల, (విశాఖ సమాచారము): అనకాపల్లి జిల్లా పరవాల మండలం పెడముడిపాడ ఉప సర్పంచ్ అలమంద వెంకటలక్ష్మి తనయుడు సచివాలయం కన్వీనర్ నరేష్ తమ

కోలాటం గ్రూపు కు చీరలు పంపిణీ చేసిన అలమంద

సొంత ఖర్చుతో గండివాటిపాలానికీ చెందిన ప్రేమ కుంభంక కోలాటం గ్రూపుకు 20 చీరలు అందజేశారు. మధ్యతరగతి కుటుంబంలో పుట్టిన ఈయన పలువురికి సేవలందిస్తున్నారు. గతంలో కూడా కళాకారులు గ్రూపుకు ప్రత్యేకంగా అందజేశారు. నరేష్ తనయుడే చిన్న వాడైనా సేవలను అందించే అంశ గమనించిన పలువురు కొనిపెట్టారు. ఈ కార్యక్రమంలో కోనేటి నాగ్, సిరిమల్ల జగదీశ్వరరావు, అలమంద రాజేష్ తదితరులు పాల్గొన్నారు.

"అడుదాం ఆంధ్ర" 522 సచివాలయాల్లోని వాలంటీర్లకు శిక్షణ

అనకాపల్లి, (విశాఖ సమాచారము): "అడుదాం ఆంధ్ర" కార్యక్రమ నిర్వహణలో భాగంగా జిల్లాలో 522 గ్రామ, వార్డు సచివాలయాలలోని వాలంటీర్లకు ఆటల నిర్వహణలో శిక్షణ ఇవ్వడం జరిగింది. జి.వి.న.దబ్బాపు.వి. ప్రత్యేక ఆధికారి మంజుల వాణి ఒక ప్రకటనలో తెలిపారు. ఆయన గ్రామాల పరిధిలో ఉండగానే కార్యక్రమంలో నిర్వహించే కబడ్డీ, క్రీడ, బ్యాడ్మింటన్, వాలీబాల్, ఖో-ఖో ఆటల పోటీల నిర్వహణకు విధి విధానాలు, ఆంధ్రీకం మొదలైన విషయాలపై వ్యాయామ ఉపాధ్యాయులైన పీడిలు, సీఈడీలు శిక్షణ ఇచ్చినట్లు తెలిపారు.

సంపూర్ణ కార్మిక మహాపురాణము వివిధపర్యాటక పారాయణము
పశ్చిమ కథా: ఓ జిల్ల సరోవరా! కార్మిక మానవులలో ఎవరైతే పారి ముందర నాట్యమును చేస్తారో, వాళ్ళు క్రొవారి ముందర నివాసములున్నారు. కార్మిక ద్వారానే వారు పారికి దీప మాల్యాధులు చేసే వాళ్ళు వెనుకములో సుఖిస్తున్నారు. కార్మిక మానవులకు పక్ష సాయంకాలంలందు విష్ణుని ఆర్పించే వాళ్ళు స్వర్గ నాయకులారారు. ఈ నేటి రోజులూ నియమముగా విష్ణులయోగిని వెళ్ళి, దైవ దర్శనము చేసుకునే వాళ్ళు సారోజ్య మోక్షాన్ని అందుకుంటారు. ఆలా గుడికి వెళ్ళేటప్పుడు వాళ్ళు చేసే ఒక్కొక్క అడుగుకూ ఒక్కొక్క అర్చనమే యుట్టు పూర్ణాన్ని పొందుతారు. కార్మిక మానవులలో ఆనలు విష్ణుమూర్తి గుడికి వెళ్ళిన వాళ్ళు ఖడ్గముగా రౌద్ర పరకానికో, కాలసూత్ర పరకానికో వెళ్ళతారు. కార్మిక శుద్ధ ద్వారాదేవతలు చేసే ప్రతి సత్కర్మా అక్షయ పుణ్యాన్ని, ప్రతి పుష్కరా అక్షయ పాపాన్ని కలిగించుతాయి. శుద్ధ ద్వారాదేవతలు విప్లవహేతుత్వ చక్రములకు గౌరవ పుష్కరాలే దీపధూతాబ్జకర్మ నివేదనలలో విష్ణువును పూజించే వారి పుణ్యానికి మితి అనేది లేదు. కార్మిక శుద్ధ ద్వారాదేవతల శివాలయములో గాని, కేవలాలయములో గాని లక్ష్మీ దేవతలను వెలిగించి సమర్పించే వాళ్ళు విమానారూపిణి దేవతల చేత సాగదబడుతూ విష్ణులోకాన్ని చేరి సుఖిస్తారు. కార్మికము సాక్షాత్తు దీపమును పెట్టలేని వాళ్ళు ద్వారాదే, చతుర్దశి, పూర్ణిమ. ఈ మూడు రోజులైనా దీపమును పెట్టాలి. అప్పు సుందరి పాలు సీతకేయదుల పల్లెటంక సమయముగా దైవసన్నిధిలో దీపమును వెలిగించిన వాళ్ళు పుణ్యాత్ములే అవుతారు. ఇతరులు పెట్టిన దీపాన్ని ప్రకాశించే చేసిన వాళ్ళ పాపాలు ఆ దీపాన్నిగోసే కాలిపోతాయి. ఇతరులు ఉంచిన దీపము ఆరిపోయినట్లయితే, దానిని పునః వెలిగించేవాడు మనమైన పాపాల సుందరి తరించి పోతాడు. ఇందుకు ఉదాహరణగా ఒక కథ చెబుతాను విష్ణు

సంపూర్ణ కార్మిక మహాపురాణం

(నిత్య పారాయణం)

విష్ణుర్పణము చేసి, పునఃగుడిలో వెళ్ళి పూజా కాలక్షేపము చేయసాగారు. అంతలోనే వారికి ఫలభుజులారానాలు వినిపించడం! వెనుగుదిగొ స్తంభదీపము వైపు చూశారు. వాళ్ళలా చూస్తుండగానే ఆ స్తంభము ఫలభుజులారాలతో నిలుచినా మిగిలి నేలను పడిపోయారు. అందులో నుంచి ఒక పురుషాకారము వెలువడడం! విష్ణుర్పణచేసిన అయిదులు ఎవరు నమస్కరిస్తారో ఇలా స్థానాన్ని అందుకు పడి పుణ్యావు?

బాసవాలపురుషులూ అదే 'అత్య'గా తెలిసినా - ఆ అత్యంధము వేసే పుణ్యము అనే విడితెచ్చను పొందు. ఏ విధంగానైనా ఆయస్మాంకముతో తాను ఇతరాల చేత - ఆకర్షించబడకుండా ఇనుమును తానాకర్షిస్తుంటే అదే విధంగా తాను నిర్వహించే బుద్ధిధులను సైతము చరచించే చేస్తున్నట్లే దానిని ఆకర్షింపజేసిన వలన జరగాలైన దేహాంధ్రము మనఃప్రాణము భాసవాలలోకున్నాయో అదే మన మరల లోకమైన అత్యగా భావిండు. ఏవైతే నిర్వహారమై - నిద్రాజాగ్రత స్వప్నములను, వాటి ఆద్యంతలనూ గ్రహిస్తున్నట్లే అదే నేనుగా న్నట్లయి. పుటాన్ని ప్రకాశించే చేసే దీపం పుటితమైనట్లే దేహాకర్మమై 'నేనబడే అత్య దేహా దేహాలను' భాసవాలపుతాయి. సమస్తము చేసే వాడుకలకాండే అనవూ, ఆగోచర ప్రవృత్తికారము నేనుగా తెలుసుకో. ఆంధ్రాంధ్రము సేవ: ప్రాణాచారాల కంటే విధివిధులైనది జనితత్య అస్తిత్య పృథ్విగతత్య, పరిణామత్య, క్షీణత్య, నాశిత్యకార్యాలనే ధర్మకార్యాల వేసి దానినే అత్యగా అదే నీవుగా ఆ నీవే నేనుగా - నేనే నీవుగా 'త్యమేపాహంగా' భావిండు. ఈ విధంగా 'త్యం' (నీవు) అనే పదార్థాన్ని జ్ఞాని పొంది, ఆకర్మాంశాల్ వ్యాపించే స్వభావము వలన సాక్షాత్తుడిముఖంగా తప్పజ్ఞానాన్ని గ్రహించాలి (కోక జ్ఞానికి 'బ్రహ్మ' అని అంటారు).

శ్రీ! ఆతద్వైపునా సేవ సాక్షాత్తుడిముఖం చే వేదాంతాంధ్రమై: స్వాత్మ ద్వికారము సుఖాభిరమే

'అతః' శబ్దానికి బ్రహ్మమైన ప్రపంచముని అంటారు. 'వ్యాప్తి అంటే ఇది కాదు - ఇది కాదు - (నేల-నంజి, నంజి ఇదికాదు) అనుకుంటూ ఒకకటిగా ప్రతిదానినీ కొట్టివేయడం - అంటే, ఈ చెయ్యి 'బ్రహ్మ (అత్య)' కాదు. ఈ కాలు 'అత్య (బ్రహ్మ)' కాదు. అనుకుంటూ 'ఇది కాకపోతే మరే 'అది' ఏదీ! అని ప్రశ్నించుకుంటూ తానా పొగలేదే 'బ్రహ్మ' (అత్య) కాదు. ఇక సాక్షాత్తుడిముఖం అంటే - 'సత్యం జ్ఞాన మనంత బ్రహ్మ' అనే వాక్యాన్ని ద్వారా సత్యత, ఇంద్రియాలు కలుగుతూకాని వివరింపుడు అని ప్రార్థించడముతో, ఆ సాధనంలో పుస్తక అంగీకారము చేసి అసాక్షి జ్ఞానలోకే చేరుకొన్నాం. ఏమం శ్రీకృష్ణుల పురాణాంతర్గత కర్మకల్యాణ్య సంపదక, దోషకార్యాదు, (పదిహేను పదహారు అర్చనాయములు)

విలుక విష్ణు పురుషుడగు

సరస్వతీ నదీతీరంలో - అనాదికాలమున పూజా పునఃసారాలు లేక శిథిలమై పోయిన విష్ణులయము ఒకటుంది. కార్మిక స్థానాన్ని సరస్వతీ నదీకి వచ్చిన ఒక యతి - ఆ గుడిపి హుది, తన శతద్రాక్షాణ్యం గాను ఆ వికాంత ప్రదేశము అనుచుగా పురుషులని భావించి, ఆ గుడిని తుడిచాడు. నిశ్చల చర్యా. చేయవ గ్రాహణానికి వెళ్ళి - ప్రత్యే, నూనె, సన్నలను ప్రసవించాలి తెప్పి దీపాలను వెలిగించి "సారాయజ్ఞార్పణము" అనుకుని తనలో తాను ద్వారాసారము చేసుకొన్నాడు. ఆ యతి ప్రతి రోజూ ఇలా చేస్తుండగా కార్మిక శుద్ధ ద్వారాదే వారి రాతి, బైలు ఎక్కడా ఆహారము దొరకకపోవడం వలన ఆతరితో తన కడుపులోనే ఎలుకలు పడుతుంటున్న ఒక ఎలుక ఆ గుడిలోనే వచ్చి, ఆహారాన్నివ్వడంలో విష్ణువేదానికి ప్రదక్షిణగా అతిగి, మెల్లగా దీపాల దగ్గరకు చేరినది. అప్పటికే ఒక ప్రయోగం నూనె అయిపోవడం వలన ఆహారాన్ని వర్ష మూత్రము వుంది. తడిగా వున్న ఆ వర్ష నుంచి వచ్చే నూనె వాసనకు శ్రమసిన ఎలుక, అదేదే ఆహారముగా భావించి ఆ వర్షిని అందుకుంది ప్రత్యేక వైలుగుతూన్న మరో దీపము వద్దకు వెళ్ళి పరిశీలించడంయొంది. ఆ పరిశీలనలో అప్పటిను నూనె బాగా తడి పుస్త అ ఆహారమున వర్షికి బాగా తడి పుస్త అన్ని సుపంకన్నమై పుండడంలో ఎలుక దానిని వదిలివేసినది. అది ప్రయోగంలో పడి కెండు పంకన్నాను చక్కగా వెలుగుతాయి. రాజా! కార్మిక శుద్ధ ద్వారాదేవతలు విష్ణుసన్నిధిలో ఒక యతింబ్రుండుగా పెట్టిన దీపమును ఆహారము వలన వచ్చిన ఎలుక వలన పునః ప్రజ్వలితమై తన పూర్వపుణ్యఫలకం. ఆ మునిషికుము ఆ రాతి ఆ గుడిలోనే విగతహృదయై విష్ణుమైన పురుషు కరోచాన్ని పొందడం జరిగింది.

అప్పుడే ద్వానందులలో నుండి లేచిన యతి ఆ అపార్థ పురుషుణ్ణి చూచి, 'ఏవరు నమస్కరిస్తావో నానె' అని అతనితో అత్యంధ పురుషుడు - 'ఓ యతింబ్ర! నేనొక ఎలుకను. కేవలం గడ్డిపంకం వంటి ఆహారముతో జీవించేవాడిని. అటు వంటి నాకన్నా దీర్ఘజీవన మోక్షమును ఏ పుణ్యమును వలన వచ్చినదో తెలియడం లేదు. పూర్వపుణ్యాల నేనెవరో ఏ పాపము వలన అలా ఎలుకయ్యాను? ఏ పుణ్యము వలన ఆ దీర్ఘజీవమును పొందానో? తపస్సుపంపిస్తున్న నువ్వే నన్ను సమాధాన మనగలవాడివి. దయగలపాత్రమై వివరింపు. నేను నీ సమస్య' అని అతనిని కుటించి ప్రార్థించాడు. ఆ యతి తన జ్ఞాన సైతముతో సమస్యని దర్శించి ఇతా చెప్పసాగాడు. తిల సమేతముగా దానిపై నెలకొని దీపాన్ని వెలిగించి

వివిధపర్యాటక పారాయణము

శ్రీ! ఆతద్వైపునా సేవ సాక్షాత్తుడిముఖం చే వేదాంతాంధ్రమై: స్వాత్మ ద్వికారము సుఖాభిరమే

పుస్తకంబున్న వారి ముఖము వచ్చి ఉద్భూత పురుషులు 'అయ్యలారా! దేహా ఎవరు? జీవి ఎవరు? జీవుడు దేవే చేత పుట్టాడు - దేవే చేత బంధుడు అవుతున్నాడు', దేవచేత దేహాలకు ఇంద్రియాలు కలుగుతూకాని వివరింపుడు అని ప్రార్థించడముతో, ఆ సాధనంలో పుస్తక అంగీకారము చేసి అసాక్షి జ్ఞానలోకే చేరుకొన్నాం. ఏమం శ్రీకృష్ణుల పురాణాంతర్గత కర్మకల్యాణ్య సంపదక, దోషకార్యాదు, (పదిహేను పదహారు అర్చనాయములు)

శ్రీ! ఆతద్వైపునా సేవ సాక్షాత్తుడిముఖం చే వేదాంతాంధ్రమై: స్వాత్మ ద్వికారము సుఖాభిరమే

దానినే ముక్తి - మోక్షము అంటారు. అందువల్ల, ముందుగా చిత్రకూట కొండ కర్మిస్తులుగా పులి, తల్పనూని చైత్రాణ్యము చేసినందం వలన - ప్రారంభానుసంబంధి ఆ జన్మలోనే గాని, లేదా ప్రారంభ శర్మ ఫలము అధికమైతే మరుజన్మ లోనూ వివిధ మోక్షాణ్యము చేసినందం వలన - కర్మలంబాల్పి త్రెండుకుని ముక్తులవుతారు - 'సాయనా! బంధించేది ఫలనాంధిక కర్మలు, ముక్తినిచ్చేది ఫలవల సాగోకర్మలు' అని ఆచార్యులు అంగీకరించుదు.

సప్తదశాధ్యాయ స్మృత్యు: (పదునెనిమిది అధ్యాయములు) అష్టాదశాధ్యాయము అంగీకరించుచు చెప్పించి వివిన-ఉద్భూత పురుషుడు కర్మయోగాన్ని గురించి ప్రశ్నించడంలో - ఆంగీకరించుచు చెబుచున్నాడు: చక్కటి విషయాన్ని అధిగమి. శ్రద్ధగా విను. సుఖాభిరమి ద్వంద్వాలను దేహాసాగిని, తదతితమైన అత్యకు లేవు. ఏవైతే ఆత్మానంద స్వభావంబుగా వాడు మాత్రమే అధిగమి చేసి, తద్వారా చిత్రకూటాన్ని పొందిన వాడై తత్యజ్ఞాని కావాలి. దేహాంధ్రమైన వాడు తననే సప్తదశాధ్యాయ విషయాలయిన స్థానాచారాల కర్మలను తప్పనిసరిగా చేసి తిరాలి. శ్రీ! స్వామీ రహితం కర్మ పుష్కరము కలితమే ప్రాతః స్నానం ద్విజాతీయం శాస్త్రం చ త్ర తిరీతీతమే

స్నానము చేయకుండా చేసే ఏ కర్మ బనా సరే ఏమగు తిలనే వెలగించుటాని చేయలేము అవుతుంది. అందునా బ్రాహ్మణులకు ప్రాతః స్నానము చేడొక్కమై వుంది.

ప్రతి రోజూ ప్రాతః స్నానం చెయ్యలేని వాళ్ళు సూర్యసంహారము కల తులా-కార్మిక మకర-మామ మేప-వైజాతీయం వైజాతీయం చేవలంలో ఈ మూడు మాసాలైనా ప్రాతః స్నానాలు చేసే వాడు సారానరి వైకుంఠాన్ని పొందుతాడు. దాతులసాగ్రిది పుణ్యకాలంలో గాని, చంద్ర సూర్యోపాసన పర్వాలలోగాని స్నానమున వాలా ప్రధానము. గ్రహాణాలలో గ్రహాణకాల స్నానమే ముఖ్యము. సర్వకాలముల యందు బ్రాహ్మణులకు పుణ్యకాలంలో సర్వ ప్రజలకు స్నాన సంధ్యా, జప, హోమము, ఆ సూర్యసమగ్రాలూ తప్పనిసరిగా చేయవలసి వున్నాయి. స్నానాన్ని వదిలిన వాడు రౌద్ర సంకరంబునై - పునః శరకర్మమిది జనిస్తాడు. ఇక సాక్షాత్తుడిముఖం అంటే - 'సత్యం జ్ఞాన మనంత బ్రహ్మ' అనే వాక్యాన్ని ద్వారా సత్యత, ఇంద్రియాలు కలుగుతూకాని వివరింపుడు అని ప్రార్థించడముతో, ఆ సాధనంలో పుస్తక అంగీకారము చేసి అసాక్షి జ్ఞానలోకే చేరుకొన్నాం. ఏమం శ్రీకృష్ణుల పురాణాంతర్గత కర్మకల్యాణ్య సంపదక, దోషకార్యాదు, (పదిహేను పదహారు అర్చనాయములు)

శ్రీ! ఆతద్వైపునా సేవ సాక్షాత్తుడిముఖం చే వేదాంతాంధ్రమై: స్వాత్మ ద్వికారము సుఖాభిరమే

శ్రీ! ఆతద్వైపునా సేవ సాక్షాత్తుడిముఖం చే వేదాంతాంధ్రమై: స్వాత్మ ద్వికారము సుఖాభిరమే

